

то въ старо време бывало особено въ тойзи день, за да бы посрещнали Христа съ мнозина чрезъ негова-тѣхъ крзвъ оправданницы.

Съ вечерни-тѣхъ е съставена лютиргїа-та на светаго Василїа великаго, и пѣе са по кѣсно тѣи, щото да може да са свърши единъ сахатъ подиръ захожденїе-то слзнено. Споредъ църковный-а обичай вечерна-та срещо празникъ вечерь немѣ припада а не на преминалый-а день, затова и служба-та на велика-тѣхъ събота съсз стихиры-тѣ и паримїи-тѣ описва и трѣдз-а спасителевъ въ събота-тѣхъ и негово-то воскресенїе. Църква-та, соединяващи винаги споманз-а за закланїе-то на агне-то божїе съсз споманз-а за негово-то воскресенїе, като да не е можала по много отъ единъ денъ да държи въ себе си Христа мъртѣвъ нито негова-а гробъ; нейни-тѣхъ вечерни стихири вечерь ны викатъ да са поклонимъ на оногова, кой-то скоро ще са свѣди, и пѣятъ, какъ е надвигъ адъ:

„Спри са народе около Сїонъ; и го обиколете, и въздайте въ него славъ оному, кой-то е възкрѣсналъ отъ мъртвы-тѣхъ, защото той е Богъ нашъ, кой-то ны е избавилъ отъ наши-тѣхъ беззаконїа.“

„Днесъ адъ ичи и вика: камо това щастїе, да не съмъ приѣмналъ оногова, когото е родила Марїа; защото той, като дойде, унищожилъ мѣж-тѣхъ власть, и бакарны-тѣхъ врата развилъ, и като Богъ воскресилъ души-тѣхъ, кои-то отъ искони заплѣнихъ.“

А родз-а человекскїй пѣе: „славъ-тѣхъ на сичкїй-а свѣтъ, кол-то цѣфна отъ человекцы-тѣхъ, и роди